

Forfatter: Grundtvig, N. F. S.

Titel: Udrag fra Kvædlinger eller Smaakvad

Citation: Grundtvig, N. F. S.: "Grundtvigs værker", i Grundtvig, N. F. S.: *Grundtvigs værker*, Faculty of Arts, Aarhus University, s. 8. Onlineudgave fra Grundtvigs Værker: https://tekster.kb.dk/catalog/gv-1815_251-txt-shoot-idm888/facsimile.pdf (tilgået 28. april 2024)

Anvendt udgave: Grundtvigs værker

Ophavsret: Materialet er dedikeret til public domain. Du kan kopiere, ændre, distribuere og fremføre værket, også til kommercielle formål, uden at bede om tilladelse. Husk dog altid at kreditere ophavsmanden.

[Læs CC0-erklæringen](#)

Udvingen tav, et Dietsk Stod Skæren som grubs-
fende, men nu lod det i Salens øvre Ende:

Glæubt niht an falske dumme Dinger
og i den anden:

Tro ei Helotens mørke Lære:
At Himlen er den Glade Øred!

fordobblat vendte den vilde Fryd tilbage.

End ravede Udvingen enflind, støttet af sin ædle
Lebsager og hans mandige Følge, men — Dødnin-
genhret slog sit talvte Slag, og livtes nedfank den
Gamle, med sine tre Synner blødende trindt sig.
Stort var Falbet, Salen rystede som Blod i Storm,
og Skæl udpuftede Livsaanden af de Dandsfænde, gis-
pende fore de til Hel.

Lysskinnet blaanede end mere, Jorden gungede,
som under Kampesfod. og ind traadte tvende Skæere
af Nordens gamle Helte, Hedningene havde sorte,
men de Christne hvide med Kors udsmykkede Brynter,
og alle havde de gyldne Hjelme. For dem gik en Skjalb
med Harpen i Haand, taus sørgende stired de Christne
paa den Døde, men Hedningens omgange trende Gange
Liget og kvad:

Af dine Bønder

Vi alle sprang.

Vi, baarne Frænder,

Gik Kampegang.

Med Sværd vi hærgeb,
Med Skjold vi værged,
Der Jader! dig.

Vi hørde runge
I Balhals Borg
Dit Gald, det tunge,
Da vorde Sotg,
Hvor Roser stode;
Hvor Liljer groede,
Paa Vigrids Mark *).

Skjalden greb i Strængene og kvad saa glædelig
om den Hedensænes Manddom, saa sørgelig om hans
Død. Som stionede stode alle Helteene, og lyttede til
Kvædet, men da det var endt, fremtraadte Regner
Lødbrot og kvad:

*) Det kan omtaloses, hvor de Roser og Liljer havde
mindst hjemme, paa Vigrids Mark, paa de gamle
Kampers eller min Lunge, men det er vist, at
de haade der ingensteds hjemme. Sagen er, at
jeg fandt Blomster klædte godt, det var ingen i
det Fjeland, hvor jeg dengang boede, jeg skjal
da det var i Orhensslågers Have, og for at vise,
hvor godt jeg forstod mig paa Blomster, plantede
jeg dem paa Vigrids Mark, og i de nordiske Heds-
ningers Hjelme. Latterligt var det tilvisse, dog,
god det var min største Gnyd!

